

Första maj

Första maj är på väg. Röda fanor hissas upp och man marscherar på gator. Socialdemokratiska partier dukar bord för festligheter i Europa. Speciellt de politiker som har förlorat sina ministerposter i valcirkusen paraderar i spetsen av de statliga fackföreningarna. I Kina, Ryssland och andra länder, som tack vare utsugningen av arbetarklassen generation efter generation, har blivit globala kapitalistiska jättar, dekorerar borgerliga "kommunistpartier" gator och torg med röda fanor. På en sådan dag skickar till och med kyrkor, FN, reaktionära stater och högerextremistiska partier gratulationer till arbetarklassen.

I Iran gråter arbetarklassens bödlar krokodiltårar över arbetarnas rättigheter. Särskilt den sk gröna rörelsen och dess allierade inom vänstern. De uppmanar arbetare att organisera sig i syndikat och fackföreningar. Reformisternas olika arbetarinstitutioner och deras allierade inom kapitalets vänster, påmins nervöst arbetets bittra verklighet. Även den högsta ledaren och ledande ayatollar och imamer som nu har monopol på statsmakten blir arbetarvänliga och påstår liksom Khomeini att "Gud är också en arbetare".

Har ni någonsin undrat varför det är så? Varför de makthungriga kapitalisterna och dess partier vars liv hänger på utsugning och förtryck av vår klass anstränger sig så hårt på första maj? Svaret är uppenbart. Hälskande klassens akademiker och teoretiker vet att två hundra år av vår klass historia är full av klasskamper. De vet att vi vid flera tillfällen försökt ta makten från dem. De vet att utvecklingen av ett internationalistiskt världsparti som organiserar och mobiliserar arbetarna är lika med det ruttna systemets darning från grunden och dess förfall. De vet om vår klass lyckas som en enad och organiserad världsklass fira första maj, så är risken stor att det ska leda till världsomfattande klasskamp, strejk, massmöte och tillslut världsrevolution. Detta är den främsta anledningen varför första maj blivit en fest för exploatörer.

I årtal försökte de förbjuda första-majfirandet och arbetarsamlingarna men när de inte lyckades började de erövra den ställningen. I årtal försökte de förbjuda arbetare att organisera sig men när det inte hjälpte till började man sprida mystifikationer och propagera att den eviga och bästa arbetarorganisationen är skran, syndikatet eller fackföreningen. I årtal försökte de med blodiga åtgärder slå ner arbetarklassens partier men när de inte lyckades började de bilda arbetarpartier med kapitalistiska ståndpunkter.

Det är därför den härskande klassen med alla medel försöker tumba ut första maj ur dess historiska och revolutionära innehåll genom att skapa en marknad grundad på hyckleri där arbetarklassens fiender, olika partier och kapitalets vänster viftar med röda fanor. Härskande klassen försöker inte bara att ta i från oss all rikedom som vi producerar utan försöker även tömma ut vår historiska klasskamp på dess revolutionära innehåll genom att förvränga de historiska revolutionära lärdomarna av klasskampen.

På årets första maj uppvisar det kapitalistiska lägret i olika fraktioner sin styrka mot arbetarklassen och dagen därpå återgår dem till sina äkta positioner för att underhålla sina partier, statsapparater, fabriker, banker, industrier, kyrkor, moskéer, universitet och krigsfronter. Dagen därpå återvänder de omigen till sina ordinarie positioner för att upprätthålla detta helvete, detta system med all dess omänskliga smärtsamma konsekvenser för mänskligheten.

Låt exploatörer fira den dagen och starta glädje-karnevaler av rädsla. Låt erinrande av strejk och revolution sätta dessa hycklare i rörelse. Låt alla, även om bara för en dag, ja, bara för en dag, tänka på det faktum att i denna upp- och nedvända värld, producerar miljontals människor all rikedom utan att ens komma nära den.

Låt makthavarna komma ihåg att den här dagens budskap har varit solidaritet, för att få slut på ojämlikhet, diskriminering och krig. För vår klass är första maj en symbol för protest mot den härskande ordningen, inte firandet av att vara arbetare. Tvärtom, är för arbetarklassen första maj en symbol för att avskaffa arbetet som ett tvång. För arbetarklassen är den dagen en symbol för att störta kapitalismen.

Länge leve första maj

Länge leve arbetarklassens världsparti

Internationalistiska arbetarorganisation (IWO)

2010-04-15